81/128-129 81 41

1./K-SR

Rajaylik E Kaartinen

10.6.- 23.8.41 palvelin raja-alikersanttina 4./RjP3:ssa Kiteellä. Olin juuri komennettu yksikkööni RAuK:sta. Määrättiin joukkueen varajohtajaksi pääasiassa reserviläisistä (paikkakuntalaisia) muodostettuun joukkueeseen Riihikylään valtakunnan rajalle.
Joukot suorittivat vartio- ja partiotehtäviä. Partiointi aloitettiin yli rajan vih puolelle muistaakseni Juhannuksen jälkeen ja heinäkuun alussa.
Heinäkuun alussa muodostettiin reserviläisistä komppania, johon minutkin määrättiin I joukkueen varajohtajaksi. Komppanian päällikkönä oli kapt Silvennoinen.
Tämä komppania teki ensimäisen hyökkäysyrityksen Konnunmäki lähtöasemana, jonka kev osasto oli jo vallannut 9.7.41 illalla. Siltalammin suuntaan.
Hyökkäys pysähtyi kuitenkin Kumurin peltoaukeiden laitaan vih kovaan jv aseiden tuleen. Komppania vetäytyi takaisin Konnunmäkeen. Tappioita oli komppanialla 1 kaatunut ja taisi olla pari haavoittunutta.
10.7.41 iltapäivällä aloitti komppania uuden hyökkäyksen Surmavaaran suuntaan. Vihollinen huomasi todennäköisesti aikeet ja aloitti kovan tyk ja krh tulen ja ryhmittymisvaiheessa. Varsinainen ryhmittyminen suoritettiinkin liikkeellä ollessa. Joten vih tykistötuli jäi jälkeen.
Kumurinmäen länsipuolella alkoivat suuret peltoaukeat ja meidän komppaniamme joukkueet joutuivat ahtaaseen metsäniemekkeeseen, johon vih krh tuli kohdistui. Siinä kärsi komppania suuria tappioita, lukumäärää en tiedä, enkä muista, mutta minäkin haavoituin siinä vasempaan reiteen krh:n sirpaleesta. Näin jouduin pelistä pois Seinäjoelle sairaalaan.
Komppania oli joutunut vetäytymään takaisin lähtöasemiinsa Konnunmäkeen, johon venäläiset olivat tehneet pienen hyökkäyksenkin. Joka oli kuitenkin torjuttu.
Palassin sairaalasta yksikkööni aikaa en muista, mutta komppania oli silloin Koivusillassa. Eteneminen jatkui kohti Rautalahtea, jossa 43 rajakomppania oli mukana puristamassa Rautalahden mottia, sen laukaisemiseen saakka.

23.8.41 minut määrättiin siirtymään 19 DE:n kaukopartio-osastoon.

26.5.42 siirrettiin minut takaisin 43 rajakomppaniaan Karjalankannnakselle Ollilaan. Siellä komppania oli rannikkopuolustuksessa Rajajoen suulla sekä suoritti partiointia Suomenlahden jäitse Siestarjoen ja Totlesbenin suuntiin. Rauhallista aikaa.
Täällä 43 rajakomppania hajoitettiin reserviläiset siirrettiin eri yksikköihin ja rajamiehet rajapataljooniin. Niinpä minäkin jouduin siirtymään Lempaalaan Rj.Pl:n 1 komppaniaan joukk varajohtajaksi. Aikaa en muista. Kapt Susi oli päällikkönä komppaniassa ja maj Tiitola pataljoonan komentajana.
15.2. - 9.7.43 olin Jv.AuK:n I jaksolla.
Täällä jatkui pitkäveteinen asemasota mikä nyt sitten pienet vanginsieppausretket vih tukikohtiin muuttivat normaalin elämän vaihtelevammaksi.
Vetäytymisvaiheeb alkaessa olin poissa yksiköstäni ja palasin vasta Salmin ja Rajakonnun väliseen maastoon, jossa taistelut olivat käynnissä. Nämä taistelut liittyivät siihen Tuuloksen maihinnousuun.
Tämä maj Tiitolan pataljoona oli jonkinlaisessa puolustusasemissa. Kuitenkin se vetäytyi noin 3 km Salmin kirkolle päin ojan varteen. Tässä antoi patall komentaja käskyn, että vanha raja on vallattava takaisin n 3 km.
Komppania lähti hyökkäykseen aika heikossa kunnossa ja sai vastaansa sellaisen tuliryöpyn että se pysähtyi muutaman sadan metrin edettyä.
Tässä hyökkäyksessä minäkin haavoituin ja jouduin Oulun lääninsairaalaan. Komppanian tappiot olivat suuret. Lukua en tiedä.

Rajaylik E Kaartinen